

Istuimme mitä hienoimmassa teehuoneessa Pekingissä. Ikkunoissa punaiset verhot oli vedetty sivuille, katuvalot paistoivat ulkoa ja lisäsivät paikan valoisuutta entisestään. Pöytä, jossa istuimme oli valmistettu kiinalaisesta männystä, Pinus Armandiista. Lakattu pinta kiilteli valojen loisteessa. Pöydän keskelle taitavasti aseteltu kukkakuvionen pöytäliina tuntui olevan kuin maailman keskipisteessä. Teemme pitäisi saapua pian. Kääntelin posliinista teekuppia kädessäni. Siihen oli tehty hienoja lohikäärmekuvioita. Tarjoilija, hoikka ja tumma kiinalaisnainen, saapui tarjotin kädessään pöytämme luo. "Teenne, kiitos", hän sanoi ja kaatoi keraamisesta teekannusta teetä kuppeihimme. "Olkaa hyvä", hän lausui ja poistui niauksen myötä. "Kiitos" sanoin. Katsoin hetken hänen solakkaa menoaan ja käännin sitten teeni puoleen. Teekupistani nousi kuumaa höyryä, kuin lohikäärmeen siaraimista. Ihanat aromit leijailivat sieraimiini. Näin höyryn läpi utuisesti naisen kasvot. Ne olivat kauniit pisamaiset kasvot, tummat silmät ja tumma lyhyt tukka. "Olen horoskoopiltani lohikäärme. Mikä sinun horoskooppisi on?", päätin rikkoa hiljaisuuden. "Tiikeri", hyimyilevät huulet vastasivat höyryn toiselta puolen. "Minulla on tiikerikuviointi teekupissani" "Minullakin on horoskooppini mukaiset kuvionnit teekupissani. Kuinka he tiesivät?" "En tiedä", nainen vastasi hymyillen. Hänen äänensä oli kuin siirappia. Tee oli nyt jäähtynyt tarpeeksi juotavaksi. Siemaisin hieman teetä ja asetin teekuppini sitten takaisin pöydälle. Maailman keskipisteen toisella puolella, kaukana kukkakuvioisen pöytäliinan takana, oleva nainen lopetti teen juomisen juuri samalla hetkellä kuin minäkin. Naisen puolella oli pimeää ja kosteaa, minun puolellani taas valoista ja kuivaa. Huomasin sen vasta nyt. Jin ja jang, ajattelin, mutta äänen sanoin: "Mitä teelaatua tämä on?" "Krysanteemiteetä" "Sinähän olet Japanista, eikö totta?" Nainen nyökkäsi hymyillen yhä leveämmin. "Keisari, kuolemattomuus... Niihin asioihin krysanteemit siellä yhdistetään. Mutta eikös keisari ole kuollut?" "Keisari on kuollut, kaun eläköön keisari!" nainen huudahti ja otti uuden hörpyn teetä. Niin tein minäkin. "Olen keisarin tytär, prinsessa", hän jatkoi. Näiden sanojen myötä tuntui kuin kaikkien katseet olisivat kääntyneet meitä kohti. "Todella?" minä kysyin epäuskoisen ihailevasti. "Kyllä", hän vastasi ja katsoi minua silmiin, mikä tuntui kuin hän tuijottaisi läpi sieluni. Tunsin oloni alastomaksi hänen katseensa alla. Japanin keisarin tyttären, oikean prinsessan, katseen alla. En voinut uskoa tätä. Japanin prinsessa oli kutsunut minut treffeille. Tunsin olevani kykenevä mihin tahansa, jopa lentämään. "Eikö olekin kaunis pöytäliina?", Japanin prinsessa kysyi. Kurotuin katsomaan pöytäliinaa teekuppini ylitse. Se oli koristeltu krysanteemikuvioin. Näin naisen kasvot aivan läheltä, hänkin ihasteli pöytäliinaa. Katseemme kohtasivat. Tunsin naisen teenhajuisen hengityksen kasvoillani. "Sinulla on kauniit silmät", hän kuiskasi korvaani. Punastuin ja peräännyin takaisin. Keisarin tytär jäi vielä hetkeksi tutkimaan pöytäliinaa ja palasi sitten itsekin takaisin teensä pariin. Siemailimme teetä kaikessa rauhassa, sanomatta sanaakaan. Välttelimme toistemme katseita, mutta salaa vilkuilimme silmäkulmasta toisen tekemisiä. Tai niin minä ainakin tein. Kukaan muukaan ei enää katsonut meitä. Tee oli jo yli puolessa välissä kun uskalsin taas rikkoa hiljaisuuden: "Pöydän kuviointikin on teelaadun mukaista. Uskomatonta, aivan kuin kaikki täällä olisi järjestetty juuri meitä varten". Prinsessa hymyili hetken keisarillista hymyään ennen kuin vastasi: "Totta. Tässä paikassa onkin ikään kuin jotain maagista. Kaikki tapahtuu meidän mukaamme" "Ja kaiken keskellä on keisari", totesin ja siemaisin teetä. Kun käänyin katsomaan naista, väliimme pöytäliinalle oli ilmestynyt posliininen keisari-patsas. Se katsoi minua kohti pienillä posliinisilmillään. Vaikka kyseessä olikin pelkkä eloton patsas, vaikutti siltä kuin sen silmissä olisi ollut hieman eloa. "Siltä näyttää", prinsessa hymyili ja katsoi minua keisarin mukana. Keisari hymyili myös. Keisarin vieno hymy aluksi säikäytti minut, mutta rentouduin totuttuani siihen. Keisari seisoj tukevasti pöytäliinan krysanteemikoristeen päällä. Keisari ei olekaan kuollut. Pienenäkin hän näytti yhtä

majesteettiselta kuin täysikokoisena, ajattelin. Ajatusteni myötä keisari alkoikin kasvaa, ensin hitaasti ja sitten nopeammin. Lopulta hän oli täysikokoinen. Pelästyin suuresti ja meinasin läiskyttää teetä vaatteilleni, mutta nainen toisella puolella pysyi tyyneen rauhallisena. Kaikkien katseet kääntyivät taas pöytäämme kohti. Keisari laskeutui alas pöydältä ja siirtyi tyttärensä viereen. "Isä!" prinsessa henkäisi ja halasi keisaria. Heidän keisarillinen syleilynsä kesti vain hetken ennen kuin prinsessa taas käänsi katseensa kohti minua. "Isä, saanko mennä naimisiin hänen kanssaan?", prinsessa kysyi. "Tottakai, lapseni", keisari sanoi ja katosi kuin tuhka tuuleen. "H-haluat siis mennä naimisiin kanssani?" kysyin änkyttäen. "Tietysti", prinsessa vastasi ja kumartui pöytäliinan ylitse. Kumarruin lähemmäksi hänen kasvojaan. Emme enää välittäneet mitään muista. Olimme täysin yksin. Huuleni lähestyivät hitaasti prinsessan huulia. Tunsin kostean hengityksen ihollani. Huuleni koskettivat jotain punaista ja kosteaa. Suljin silmäni. Suutelimme pitkään ja intohimoisesti. Irottauduimme toisistamme yhtä hitaasti. Avasin silmäni vasta kun olin päässyt takaisin teekuppini luo. Katsoin ympärilleni ja huomasin että kaikki muut tosiaankin olivat lähteneet pois. Myös pöytäliinan kuvionti oli muuttunut, nyt krysanteemittien tilalla oli sydänkuvioita. Aloin hitaasti juomaan teetäni. Prinsessa teki samoin. Emme taaskaan puhuneet mitään. Tee maistui nyt entistä makemmalta. Huomasin että siihen sekottui myös prinsessan huulipunaa väriä. Olimme pian juoneet teemme loppuun. Tee oli nyt lopussa, viimeinen siemaus maistui kaikkein upeimmalta. Tarjoilija saapui pöytäämme uudestaan. "Olette ilmeisesti juoneet teenne loppuun. Miltä maistui?", tarjoilija kysyi samalla kun otti teekuppimme tarjottimelleen. "Mainiolta. Parasta teetä mitä olen koskaan juonut", vastasin. "Kiva kuulla. Se saattaa olla kyllä muunkin kuin meidän teentekotaitomme ansiota.", tarjoilija hymyili. "Todella hyvää", prinsessa totesi. "Kiitos ja onnea teille", tarjoilija vastasi ja lähti hymyillen pois. "Olemme siis valmiit lähtemään", totesin ja lähdin pöydästä kohti naulakkoa, missä ulkovaatteemme odottivat. Puimme vaatteet päallemme ja otimme toisiamme kädestä kiinni. Hymyilimme toisillimme sydämmellisesti lähtien ulos teehuoneesta kylmään kiinalaiseen yöhön. "Rakastan sinua", kuiskasin prinsessan korvaan. "Niin minäkin sinua", hän vastasi. Kävelimme hetken matkaa hiljaa ihaillen öisen kaupungin loistoa. "Tässä kohdassa minun pitää erota", sanoin hieman surumielisesti. Otin prinsessan syliini ja suutelimme jälleen. Suudelmamme kesti vielä pidempään kuin teehuoneessa. Lopulta erosimme toisistamme ja lähdimme kävelemään omiin suuntiimme. "Hyvästi rakas!" huikkasin ja vilkutin prinsessalle. "Samoin!" hän huudahti ja lähetti lentosuukon lähtien kävelemään pimeää katuja omaan suuntaansa.